

præsident paa Tinge stemmer for denne eller hin store Statsudgift, kommer jeg til at betale saa og saa meget mere for hver Kop Kaffe, jeg drikker. Saa kan man sige, at der er et vist bestemt Korrelatforhold mellem disse to Ting. Det vil en Forbrugsafgift være egnet til, men en Statsindkomstskat, hvor de lavere Indtægter overhovedet ikke komme til at svare noget, er mindst af alt egnet dertil.

Jeg vil derefter henvende et Par Bemærkninger til de 3 ærede Ordførere, som have talt forud for mig — ja, jeg kan dog indskrænke mig til at sige de 2 ærede Ordførere. Jeg tror ikke, der for mig vil være nogen Nødvendighed for nærmere at skifte Ord med Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang). Thi saaledes som Socialdemokraterne have stillet sig, ville de ingen Indflydelse faa paa hele denne Sag. De ville øjensynlig indskrænke sig til golde og tomme Demonstrationer. Derfor synes jeg, de have været overordentlig heldige i Valget af deres Ordfører. Jeg skal altsaa ikke beskæftige mig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, før han ligesom sidst begaar en af sine berømte Generalbommerter paa Nationaløkonomiens eller Statistikkens Omraade — sidst var det, saa vidt jeg husker, en Fejl paa 87 Millioner —; saa skal jeg nok være til Tjeneste.

Derimod vil jeg vende mig til det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), som talte paa det radikale Partis Vegne. Man kan jo ikke sige, at hans Ordførerskab var uforberedt; thi ligesom i „Don Juan” visse hule Drøn i Orkestret tilkendegive, at nu kommer Kommandanten eller Stengæsten, saaledes blev det ærede Medlem som Ordfører for sit Parti introduceret af dette morderiske Spektakel, som Landet var optaget af, da det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam) blev saa heldigt erstattet af det ærede Medlem fra Kalundborg. Om det nu er heldigt at introducere sig med saa megen Larm, er et Spørgsmaal for sig. Det ærede Medlem beskyldte den højtærede Finansminister for, at han sørgede for at indgive Skatteyderne Skatternes Arsenik i smaa Doser. Det forekommer mig: — for nu at vælge det ærede Medlems egen Maade at tale paa —, at hvis det ærede Medlem paa samme Maade har holdt sig til en Gift, saa er det ikke Arsenik, men jeg vil snarere kalde det for Kloroform. Medens han altsaa bedøvede os ved sin Veltalenhed, var det ganske naturligt, at han af og til prikkede os op ved en af disse smaa spidse Bemærkninger, hvori han er en Mester.

Overhovedet er han en Mester i det spidse. Man vil ikke om ham kunne sige med de berømte travesterende Ord af en gammel Vise: „Dog var han flad, thi han var krum”, man maa hellere sige: „Dog var han flad, thi han var spids”. Saa prikkede han blandt andet ogsaa til mig, idet han sagde, at jeg gjorde saavel forstandige som uforstandige Bemærkninger. Desværre kan jeg ikke gengælde Komplimenten; det ærede Medlem holder sig kun til den ene Art af Bemærkninger, og jeg kan af Tingets Munterhed høre, at jeg ikke behøver at nævne, hvad det er for en Art, saaledes at jeg forskaanes for at sige en Ubehagelighed, hvad jeg meget nødig vil.

Det ærede Medlem optraadte i forskellige Roller, og blandt andet ilede han da ogsaa den betrængte Finansminister til Hjælp med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Beregningen af Mindreindtægten ved de nye Toldskatter er slaet til eller ikke. Han stillede sig, saa vidt jeg kunde forstaa ham, paa den højtærede Finansministers Side og sagde, at Gehejmeetsraad Bramsen i Virkeligheden havde Uret, man kunde ikke med Rette vælge de Aar, han havde valgt, man maatte vælge andre Aar. Jeg skal ikke fordybe mig i denne Sag, som jo er saa udførlig diskuteret, men jeg vil blot stadig fremhæve, at der er aldeles ikke hverken fra Gehejmeetsraad Bramsens eller min Side Tale om, hvilke Aar man kan vælge. Man kan for mig vælge hvilke som helst Aar og anstille hvilken som helst Sammenligning man vil, det er en frivillig Sag. Det er slet ikke det, der er Tale om, men Talen er om, at den højtærede Finansminister selv i en vis given Situation staar frem her i det høje Folketing og siger: Naar jeg regner Nedgangen til 7 Mill. Kr., ere vi paa den sikre Side, nu kommer det dybeste Nedgangsjaar, vi nogen Sinde have kendt, men naar vi regne en Nedgang paa 7 Mill., ere vi paa den sikre Side — og saa viser det sig, at Nedgangen bliver 15 Mill. i Stedet. Det kan ingen Talekunst nogen Sinde komme til at dække over eller undskylde eller forandre. Vi holde os kun til, hvad den højtærede Finansminister selv har sagt. Han har selv — eller de Mænd, som have forsynet ham med Materiale — regnet 8 Mill. Kr. forkert. Han har selv maattet tilstaa, at der er regnet 8 Mill. Kr. forkert.

Nu gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at det jo kun var en formel Beregning, der havde fundet Sted. Ja, dette burde efter min Formening netop den højtærede Finansminister den Gang have